

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2879/05
01.11.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Војимира Цвијовића, председника већа, Миломира Николића, Браниславе Апостоловић, Јованке Кажих и Мирјане Грубић, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије - Републичке дирекције за имовину коју заступа РЈП, против тужене ЈП "Дирекције за грађевинско земљиште и путеве" из ОО и АА, ради поништаја уговора, одлучујући о ревизији друготуженог изјављеној против пресуде Округног суда у Врању Гж. 1095/04 од 20.12.2004. године, у седници одржаној 1.11.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија друготуженог АА изјављена против пресуде Округног суда у Врању Гж. 1095/04 од 20.12.2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Сурдулици П.445/02 од 16.10.2003. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је утврђено да је ништав уговор о закупу закључен 18.3.2002. године између тужене ЈП "Дирекције за грађевинско земљиште и путеве" из ОО као закуподавца и туженог АА као закупца. Ставом другим изреке, обавезан је друготужени да преда у посед тужиоцу стан који се налази на кат.парц.бр. __ КО __ испразњен од свих лица и ствари. Ставом трећим изреке тужени ЈП "Дирекција за грађевинско земљиште и путеве" из ОО и АА су обавезани да на име трошкова парничног поступка исплате тужиоцу 18.000,00 динара.

Одлучујући о жалби друготуженог Округни суд у Врању је пресудом Гж. 1905/04 од 20.12.2004. године одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведене другостепене пресуде друготужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу чл. 386. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 354. ст. 2. тач. 11. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а нема ни битних повреда из чл. 354. ст. 2. тач. 14. и чл. 354. ст. 1. у вези чл. 375. ст. 1. ЗПП-а, на коју у ревизији указује друготужени. Наиме, нижестепене пресуде садрже јасне разлоге о одлучним чињеницама а другостепени суд је оценио све жалбене наводе који су од одлучног значаја и означио разлоге које је узео у обзир по службеној дужности.

Током поступка је утврђено да је правоснажним решењем од 9.10.2000. године одбијен предлог овде друготуженог као предлагача, за доношење решења које замењује уговор о откупу стана ББ на коме право располагања има Општина Сурдулица а то је овде спорни стан, односно стан на који се односи предметни уговор чији се поништај тражи. Предлог је одбијен јер нису били испуњени услови из чл. 16. Закона о становању. Друготужени дакле предлагач није поседовао решење о додели стана нити уговор о коришћењу стана. Предметни уговор закључен је 18.3.2002. године, купац је лице у пензији а у стан се уселио као радник "ВВ" где је добио својевремено службени стан који је мењао за овде спорни стан чији је власник Општина Сурдулица.

Како је тужилац лице које као купац предметног стана није запослен у државном органу или организацији сходно одредбама чл. 9. Закона о средствима у својини РС у вези чл. 103. ЗОО, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су закључили да је ништав предметни уговор о закупу стана те су обавезали друготуженог на иселење из стана.

Неосновано се ревизијом указује на погрешну примену материјалног права обзиром да је и поред знатних улагања у повећање вредности стана друготужени обавезан на иселење.

Како је током поступка утврђено да предметни уговор није закључен између овлашћених лица сходно одредбама чл. 9. Закона о средствима у својини РС, тужилац по основу повећања вредности стана на основу сопствених улагања може истаћи само облигационо правни захтев према носиоцу права располагања односно власнику стана.

Остале наводе ревизије којима се на посредан или непосредан начин побија оцена доказа или утврђено чињенично стање, Врховни суд није испитивао будући да се чињенично стање у смислу чл. 385. ст. 3. ЗПП-а ревизијом и не може побијати.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу чл. 393. ЗПП-а у вези чл. 491. ЗПП-а ("Службени гласник РС",бр.125/04) одлучио као у изреци.

Председник већа-судија,

Војимир Цвијовић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд